

A mosaic depicting two figures, likely saints or the Virgin Mary and the Christ Child, with halos. The figure on the left is wearing a white robe with a red sash, and the figure on the right is wearing a brown robe with a grey tunic and a red sash. The background is gold and white mosaic tiles.

BESEDA TOLAŽBE

GLAS BOLNIŠKE ŽUPNIJE

11

IZDALA:

Bolniška župnija,
Trubarjeva cesta 80,
1000 Ljubljana
Tele.: 041/613-378

ODGOVARJA:

p. Vladimir Rufin Predikaka,
upravitelj bolniške župnije
Email: bolniska.zupnija@rkc.si

Zahvala kaplanu p. Christianu!

30. oktobra je prišlo do spremembe v Bolniški župniji! Za njegovo dosedanje delo, ki ga je opravljal v Bolniški župniji se mu iz srca zahvaljujem in mu želim veliko Božjega blagoslova na novi poti med škofijskimi duhovniki.

Obvestilo : Do nadaljnega v Bolniški župniji ostajam sam. Prosim za molitev in za pravo odločitev naših predstojnikov. Hvala!

p. Vladimir Rufin

Primož Trubar: Cerkovna ordninga

Reformacija je nedvomno obdobje, ki je pomembno vplivalo na Slovence. Danes si težko predstavljamo, da ne bi znali brati. Težko si predstavljamo tudi, da zgodba Svetega pisma ne bi mogli brati, temveč bi jih razumeli le po poslikavah v cerkvenih vitrajih. Ampak točno tako je bilo še približno 500 let nazaj, ko je večščino branja obvladalo le 4 % Kranjcev. V tistem obdobju so si naši reformatorji prizadevali izobraziti slovenskega človeka do te mere, da bi bil zmožen sam brati v svojem jeziku.

Seveda pa niso mogli kar iz nič začeti s prevajanjem latinskih znanstvenih del v jezik, ki takrat sploh še ni obstajal. Začeli so z osnovnimi veroučnimi knjigami, kot je Katekizem (1550), vrhunec za slovenski ponos v tistem času pa je bil vsekakor Dalmatinov prevod Svetega pisma (1584), ki je bil dokaz, da se lahko s slovenskim jezikom zapiše in razpravlja o najpomembnejši knjigi človeške zgodovine.

Za Primoža Trubarja vemo, da je avtor Abecednika in Katekizma, večkrat pa pozabimo, da je leta 1564 napisal tudi Cerkovno ordningo. Trubarjeva Cerkovna ordninga ni samo prevod statuta protestantske cerkve, ampak tudi skupek raznih nauk. Gre za t. i. cerkveni red: ureja razmere in razmerja znotraj slovenske protestantske Cerkve, predpisuje obliko obredov, odnos reformirane Cerkve do sveta in ljudi, vsebuje pa tudi zamisel o izobraževanju ljudi, da bi lahko sami brali Biblijo. Gre za cerkvenopravni dokument, ki ga je imel pravico izdati le deželni knez. Ker pa je bil ta v našem prostoru trd katolik, je izdajo knjige izkoristil za to, da je Trubarja dokončno izgnal iz domovine.

Cerkovna ordninga je delo, ki predstavlja več kot le »knjigo nauk«. Predstavlja delo, ki je Trubarja pahnilo čez rob, da je moral zapustiti naše kraje. Ta knjiga predstavlja Trubarjevo gorečo željo, da bi se Slovenci lahko izobrazili v svojem jeziku, pa četudi s tem kljubujemo oblasti. Zato, »Lubi Slovenci!«, bodimo ponosni na naš narod in naš jezik.

Jakob Svetek

Sveci nam pokazuje put u nebu

O svecima se danas manje govori. Kao da ih želimo staviti u kut i zaboraviti. Sveci su izvanredni, Božji ljudi. Netko dobro reče da su sveci najnormalniji ljudi. Dakle, ne neki nadljudi, čudaci. Svecem se postaje, a ne rađa. Svetac je uvijek tajna Božjega zahvata.

Sveci su bili i ostali primjeri i uzori, poruka i opomena nama. Oni su živi uzori koji nam pokazuju kako i mi možemo ići onim putem kojim je sam Krist prošao. Svjedoče nam, da čovjek makar, kako veliki grješnik bio, može postići savršenstvo, ako se odvaži i odluči sav staviti na raspolaganje Bogu.

Potrebno je imati veliko pouzdanje u Boga i čvrstu vjeru i potpuno založiti svoj život za Krista.

Sveci nam pokazuju kako se postaje ponizan i pravedan, savršen i svet, a u isto vrijeme i velik.

Prvo mjesto i sav prostor u njihovu srcu i životu imao je Gospodin Bog. Svecima je ponizni i poniženi Krist bio sve. Oni su željeli biti poznati samo po njemu i priznati samo kod njega. Zato su se spremno odricali svega i bili ponizni da bi ih Bog uzvisio.

Sveci su prije svega tajna Božjega zahvata. Bog je onaj koji zove i dariva svoje milosti. Zasluga je svetaca u njihovu odzivu. Svetac se ne rađa, on postaje. To je tako krvav i mukotrpan uspon, dug i mučan proces... U svemu je najvažnije: prepustiti se Gospodinu, staviti se na raspolaganje Božjim planovima i imati potpuno povjerenje u Boga.

Ne smijemo zaboraviti: Bog nas treba i s nama ima svoj veliki plan. Svakoga pojedinoga od nas pozvao je za jednu određenu zadaću, koju mi jedino možemo ispuniti.

Stvoreni smo da u ovom svijetu budemo svjedoci i znakovi njegove ljubavi i moći. Molimo da se ostvari onaj plan Božji koji on ima s nama, a to je da budemo svakoga dana pošteniji i pravedniji, vjerniji i svetiji.

fra Antun Radovanić